

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9 stycznia 2019 roku **Nr (...)** Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., na podstawie art. 83 ust.1 pkt.3 i art. 33 ust.1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U z 2017r., poz. 1778) w związku z art.2 ust.1, art.9 , art.28 i art.29 ust.1 ustawy z dnia 13 lipca 2006r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (tekst jedn. z 2018r. poz. 1433) ustalił miesięczną kwotę składek na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, dla płatnika składek (...) SP.Z.O.O.SP.K. z siedzibą w Ł., ul. (...) w miesiącach: I 2015 roku do XI 2016 roku (decyzja w aktach ZUS).

Decyzją z dnia 9 stycznia 2019 roku **Nr (...)/060017/ (...)** I Oddział w Ł., na podstawie art. 83 ust.1 pkt.3 i art. 38 ust.1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017r. poz. 1778), w związku z art.104 ust.1,ust.3, ust.4, art. 107 ust.1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (tekst jedn. z 2018r. poz. 1265) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ustalił miesięczną kwotę składek dla płatnika składek **(...) SP.Z.O.O.SP.K.** z siedzibą w Ł., ul. (...) na Fundusz Pracy wynosi w miesiącach: (...) - 313,82 zł (...) - 590,99 zł (...) - 312,59 zł (...) - 614,46 zł (...) - 527,69zł (...) 1321,66 zł (...) - 696,32 zł (...) - 712,32 zł (...) - 747,69 zł (...) - 704,42 zł (...) - 741,87 zł (decyzja w aktach ZUS).

Decyzją z dnia 10 stycznia 2019 roku **Nr (...)** Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1 i 3 oraz a.t, 38 ust. 1 w związku z art. 6 ust. 1 pkt 4, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 2, art. 18 ust. 1 i ust. 3, art. 20 ust. 1, art. 36 ust.1 ust.2,ust.4 i ust.11, art. 47 ust. 1 pkt 3, ust. 3 i ust. 3b, art. 91 ust. 5 ustawy ; dnia 13października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017r. , poz. 1778), art. 81 ust. 1, ust. 5 i ust. 6, art. 85 ust. 4, art. 87 ust. 1, art. 109 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 7.004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2012r., poz.1510 ze zm.) stwierdził, że **A. P.** podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowym oraz wypadkowemu w okresie od 12.01.2015r. do 27.02.2015r., od 01.03.2015r. do 30.04.2015r., od 04.05.2015r. do 29.05.2015r. , od 01.06.2015r. do 30.05.2015r. , od 20.07.2015r. do 31.07.2015r. , od 10.08.2015r. do 30.10.2015r. , od 16.11.2015r. do 31.12.2015r. , od 15.01.2016r. do 29.01.2016r. , od 10.02.2016r. do 30.05.2016r. , od 01.06.2016r. do 31.07.2016r. , od 16.08.2016r. do 31.08.2016r., od 16.09.2016r. do 29.09.2016r. , od 01.10.2016r. do 31.10.2016r., od 15.11.2016r. do 29.11.2016r., od 12.12.2016r. do 22.12.2016r., od; 09.01.2017r. do 31.01.2017r. , od 01.02.2017r. do 21.02.2017r., od 20.03.2017r. do 31.03.2017r. , od 10.04.2017r. do 28.04.2017r. , od 08.05.2017r. do 31.05.2017r. oraz od 12.06.2017r. do 28.06.2017r. jako zleceniobiorca u płatnika składek (...) SP.Z.O.O. SP.K. z siedzibą w Ł. oraz, ustalił miesięczne podstawy wymiaru składek za te okresy (decyzja w aktach ZUS).

W dniu 18 lutego 2019 roku płatnik składek złożył odwołania od powyższych decyzji.

W odniesieniu do decyzji z dnia 9 stycznia 2019 roku nr. **(...)** zarzucił naruszenie:

1. art. 104 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy poprzez jego zastosowanie i przyjęcie, że (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. jako płatnik nie naliczył i nie rozliczył składek na Fundusz Pracy od kwot przychodu wypłat dokonanych z tytułu zawartych z A. P. umów zlecenia w miesiącach wskazanych w zaskarżonej decyzji, w sytuacji gdy spółka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. zawarła z A. P. umowy o dzieło, które nie stanowiły podstawy do objęcia A. P. obowiązkowymi ubezpieczeniami społecznymi, a zatem nie było również podstaw do uiszczania przez (...) spółka z ograniczona odpowiedzialnością sp. k. składek na Fundusz Pracy.

2. art. 7, 77 Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 123 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez ich niewłaściwe zastosowanie polegające na wydaniu decyzji bez wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego, bez uprzedniego wyjaśnienia wszystkich pojawiających się w sprawie wątpliwości, z naruszeniem zasady prawdy obiektywnej, której realizacja wymaga by

organy administracji publicznej podejmowały wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli.

3. art. 107 § 1 pkt 6 w związku z art. 107 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 123 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez jego niewłaściwe zastosowanie czego wynikiem było sporządzenie uzasadnienia zaskarżonej decyzji, którego treść uniemożliwia kontrolę prawidłowości i rzetelności rozstrzygnięcia, uniemożliwia skontrolowanie okoliczności faktycznych na których oparł się organ rentowy wydający rozstrzygnięcie, uniemożliwia kontrolę dowodów, na których organ rentowy oparł się wydając rozstrzygnięcie oraz dowodów, którym odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, uniemożliwia ustalenie podstawy prawnej wydanego rozstrzygnięcia.

W związku z powyższym wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i stwierdzenie, iż (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. jako płatnik nie była zobowiązana do naliczania i rozliczania składek na Fundusz Pracy od kwot przychodu wypłat dokonanych z tytułu zawartych z A. P. umów w miesiącach wskazanych w zaskarżonej decyzji, a także zasądzenie od organu rentowego na rzecz płatnika kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (odwołanie k 3-4).

W odniesieniu do decyzji z dnia 9 stycznia 2019 roku **nr (...)** zarzucił naruszenie:

1. art. 9 w związku z art. 10 ustawy z dnia 13 lipca 2006 roku o ochronie roszezeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy poprzez jego zastosowanie i przyjęcie, że (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. jako płatnik nie naliczył i nie rozliczył składek na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych od kwot przychodu wypłat dokonanych z tytułu zawartych z A. P. umów zlecenia w miesiącach wskazanych w zaskarżonej decyzji, w sytuacji gdy spółka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. zawarła z A. P. umowy o dzieło, które nie stanowiły podstawy do objęcia A. P. obowiązkowymi ubezpieczeniami społecznymi, a zatem nie było również podstaw do uiszczania przez (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. składek na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

2. art. 7, 77 Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 123 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez ich niewłaściwe zastosowanie polegające na wydaniu decyzji bez wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego, bez uprzedniego wyjaśnienia wszystkich pojawiających się w sprawie wątpliwości, z naruszeniem zasady prawdy obiektywnej, której realizacja wymaga by organy administracji publicznej podejmowały wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli.

3. art. 107 § 1 pkt 6 w związku z art. 107 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 123 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez jego niewłaściwe zastosowanie czego wynikiem było sporządzenie uzasadnienia zaskarżonej decyzji, którego treść uniemożliwia kontrolę prawidłowości i rzetelności rozstrzygnięcia, uniemożliwia skontrolowanie okoliczności faktycznych na których oparł się organ rentowy wydający rozstrzygnięcie, uniemożliwia kontrolę dowodów, na których organ rentowy oparł się wydając rozstrzygnięcie oraz dowodów, którym odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, uniemożliwia ustalenie podstawy prawnej wydanego rozstrzygnięcia.

W związku z powyższym płatnik wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i stwierdzenie, iż (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. jako płatnik nie była zobowiązana do naliczania i rozliczania składek na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych od kwot przychodu wypłat dokonanych z tytułu zawartych z A. P. umów w miesiącach wskazanych w zaskarżonej decyzji, a także zasądzenie od organu rentowego na rzecz płatnika kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (odwołanie k.3-4 akt VIII U 447/19).

W odniesieniu do decyzji z dnia 10 stycznia 2019 roku (...), zarzucił naruszenie:

1. art. 6 ust. 1 pkt 4, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 2 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez ich błędne zastosowanie i przyjęcie, że A. P. podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym jako osoba wykonująca pracę na podstawie umów o świadczenie usług na rzecz spółki (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k w okresach wskazanych w zaskarżonej decyzji, w sytuacji gdy spółka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. zawarła z A. P. umowy o dzieło, które nie stanowiły podstawy do objęcia A. P. obowiązkowymi ubezpieczeniami społecznymi.

2. art. 66 ust. 1 pkt. 1 lit. e ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych poprzez jego błędne zastosowanie i przyjęcie, że A. P. podlegał obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego jako osoba wykonująca pracę na podstawie umów o świadczenie usług na rzecz spółki (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k w okresach wskazanych w zaskarżonej decyzji, w sytuacji gdy spółka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. zawarła z A. P. umowy o dzieło, które nie stanowiły podstawy do objęcia A. P. obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego.

3. art. 83 § 1 Kodeksu cywilnego poprzez jego błędne zastosowanie i przyjęcie iż umowy zawarte pomiędzy spółką (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k a A. P. zostały zawarte dla pozoru i w rzeczywistości między stronami istniał stosunek zawiązany na podstawie umów o świadczenie usług, w sytuacji, gdy okoliczności niniejszej sprawy nie dają podstaw do stwierdzenia pozorności, a zawarte umowy spełniają wszystkie cechy umowy o dzieło.

4. art. 74-1 § 1. Kodeksu cywilnego poprzez jego błędne zastosowanie i przyjęcie, iż umowy zawarte pomiędzy spółką (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. a A. P. spełniają cechy umowy o świadczenie usług.

5. art. 627 Kodeksu cywilnego poprzez jego niezastosowanie i przyjęcie, iż umowy zawierane pomiędzy spółką (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. a A. P. nie spełniały cech umowy o dzieło.

6. art. 7, 77 Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 123 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez ich niewłaściwe zastosowanie polegające na wydaniu decyzji bez wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego bez uprzedniego wyjaśnienia wszystkich pojawiających się w sprawie wątpliwości z naruszeniem zasady prawdy obiektywnej, której realizacja wymaga by organy administracji publicznej podejmowały wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli.

W związku z powyższym płatnik wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i ustalenie, iż

A. P. podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowemu oraz wypadkowemu w okresach wskazanych w zaskarżonej decyzji. a także o zasądzenie od organu rentowego rzecz płatnika kosztów postępowania., w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (odwołanie k.3-6 akt VIII U 448/19).

W odpowiedziach na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie, wywodząc jak w uzasadnieniach decyzji.

Dodatkowo w zakresie decyzji z dnia 10 stycznia 2019 roku, która stanowiła decyzję wyjściową wskazał, iż organ rentowy w dniach: 27.06.2018 r. - 29.06.2018 r. przeprowadził kontrolę w zakresie prawidłowości i rzetelności obliczania składek na ubezpieczenia społeczne oraz innych składek, do których pobierania zobowiązany jest Zakład przez płatnika składek (...) SP.Z.O.O. SP.K. z siedzibą w Ł., ul. (...). Kontrolą objęte okres od 01.01.2015 r. do 31.12.2017 r. Ustalenia kontroli zawarte zostały w protokole kontroli z 29.06.2018 r. oraz aneksie do protokołu kontroli z 10.09.2018 r. W trakcie kontroli ustalono, iż płatnik składek (...) SP.Z.O.O. SP.K. w okresie objętym kontrolą zawierał umowy cywilnoprawne, którym nadał nazwę umów o dzieło. W toku kontroli przedłożono umowy o dzieło zawarte pomiędzy płatnikiem składek (...) SP.Z.O.O. SP.K. a Panem A. P.: zawartą na okres 12.01.2015 r. - 30.01.2015 r., której przedmiotem były projekty graficzne systemu informatycznego (...), zawartą za okres 31.01.2015 r. - 27.02.2015 r., której przedmiotem było przygotowanie graficzne oferty (...), zawartą na okres 01.03.2015 r. - 31.03.2015 r., której przedmiotem był zbiór wizualizacji nadruków na produktach z nowej oferty, zawartą na okres 01.04.2015 r. -

30.04.2015 r., której przedmiotem było-projekt banerów reklamowych na stronę internetową REKLAMOWE 24.PL, zawartą na okres 04.05.2015 r. - 29.05.2015.r, której przedmiotem był - zestaw banerów reklamowych - promocje na lato, zawartą na okres 01.06.2015 r. - 30.06.2015 r., której przedmiotem był projekt graficzny katalogu O., zawartą na okres 20.07.2015 r. - 31.07.2015 r., której przedmiotem było - projekt graficzny katalogu świątecznego 2015, zawartą na okres 10.08.2015 r. - 31.08.2015 r., której przedmiotem było - projekt witryny internetowej 3W, zawartą na okres 01.09.2015 r. - 30.09.2015 r., której przedmiotem było - przygotowanie graficzne nowej oferty produktowej (...), zawartą na okres 01.10.2015 r. - 30.10.2015 r., której przedmiotem było-zestaw wizualizacji produktów z nadrukiem, zawartą na okres 16.11.2015 r. - 30.11.2015 r., której przedmiotem był - projekt kalendarza reklamowego 2016, zawartą na okres 01.12.2015 r. - 31.12.2015 r., której przedmiotem był - projekt autorskich stron w katalogach 2016, zawartą na okres 15.01.2016 r. - 29.01.2016 r., której przedmiotem było - (...) strony internetowej (...) układ strony Internetowej zawartą na okres 10.02.2016 r. - 29.02.2016 r., której przedmiotem było - projekt nadruku logotypu (...) na gadżetach reklamowych, zawartą na okres 01.03.2016 r. 31.03.2016 r., której przedmiotem było - projekty strony internetowej (...) .PL, zawartą na okres 01.04.2016 r. - 30.04.2016 r., której przedmiotem był - projekt folderu reklamowego, zawartą na okres 01.05.2016 r. - 30.05.2016 r., której przedmiotem było projekt folderu reklamowego, zawartą na okres 01.06.2016 r. - 30.06.2016 r., której przedmiotem było projekt graficzny logo (...), zawartą na okres 01.07.2016 r. - 31.07.2016 r., której przedmiotem był - projekt księgi znaku (...), zawartą na okres 16.08.2016 r. - 31.08.2016 r., której przedmiotem był - projekt okładki katalogu świątecznego, zawartą na okres 16.09.2016 r. - 29.09.2016 r., której przedmiotem był projekt (...), zawartą na okres 01.10.2016 r. - 31.10.2016 r., której przedmiotem był - projekt prezentacji multimedialnej marki (...), zawartą na okres 15.11.2016 r. - 29.11.2016 r., której przedmiotem było - identyfikacja firmy - wizytówki, papier firmowy, prezentacja online, zawartą na okres 12.12.2016 r. - 22.12.2016 r., której przedmiotem było - obróbka zdjęć do portali społecznościowych i bloga, zawartą na okres 09.01.2017 r. - 31.01.2017 r., której przedmiotem był - projekt graficzny gadżetów reklamowych, zawartą na okres 01.02.2017 r. - 28.02.2017 r., której przedmiotem była - prezentacja multimedialna firmy (...), zawartą na okres 20.03.2017 r. - 31.03.2017 r., której przedmiotem było - projekt formatki (...), zawartą na okres 10.04.2017 r. - 28.04.2017 r., której przedmiotem było - zestaw banerów reklamowych, zawartą na okres 08.05.2017 r. - 31.05.2017 r., której przedmiotem był - projekt zestawu banerów promocyjnych oraz obróbka zdjęć produktów do kampanii promocyjnej, zawartą na okres 12.06.2017 r. - 28.06.2017 r., której przedmiotem był - zestaw banerów (...). Używana w umowach z Panem A. P. terminologia opisuje czynności, które nie mogą być kwalifikowane, jako wykonanie dzieła. Przy ocenie charakteru umowy w ostatniej kolejności należy raczej brać pod uwagę nazwę umowy, nadaną przez strony. O rodzaju stosunku prawnego nie decyduje sama nazwa umowy, lecz faktyczna realizacja przez strony wzajemnych praw i obowiązków, konkretnie ustalonych; wzajemnie realizowanych przy wykonywaniu umowy. Nazwa umowy ma znaczenie, gdy po analizie istotnych elementów zobowiązania, nie można dokonać jednoznacznej kwalifikacji umowy. Zatem zamiar stron i cel umowy należą do sfery faktów, które podlegają weryfikacji poprzez analizę treści umowy. O charakterze umowy decyduje, zatem jej treść w zakresie wszystkich elementów zobowiązania. Umowa powinna być, zatem oceniana ze względu na to, czy przedmiotem świadczenia jest wykonanie w jej rezultacie dzieła, jako wytworu niepowtarzalnego, samoistnego, poprzednio nieistniejącego, o cechach z góry w umowie 'określonych. Umowa o dzieło odróżnieniu od umów starannego działania jest umową rezultatu. Jej wykonanie polega na osiągnięciu poprzez przyjmującego zamówienie określonego z góry w umowie rezultatu, czyli wytworzeniu dzieła o cechach oznaczonych przez strony w umowie.

Przedmiotem umów było przygotowanie projektów graficznych, projekt kalendarza, logotypów, księgi znaków, banerów reklamowych, prezentacji multimedialnej.

Płatnik profesjonalnie w ramach swojej działalności zajmuje się działalnością reklamową, praca ubezpieczonego stanowiła element przedmiotu działalności płatnika, była wykonywana w imieniu i na rzecz Płatnika. Dzieło zakłada swobodę i samodzielność w wykonaniu, a jednocześnie nietrwałość stosunku prawnego. Przyjmuje się przy tym, że rezultat, o który umawiają się strony, musi być z góry określony, mieć samoistny byt oraz być obiektywnie osiągalny i pewny. Istotą umowy o dzieło (art. 627 k. c.) jest osiągnięcie określonego, zindywidualizowanego rezultatu w postaci materialnej lub niematerialnej. Ryzyko uzyskania zamierzonego rezultatu obciąża przyjmującego zamówienie. Zawarte umowy mają charakter starannego działania (czynienia) i polegają na starannym działaniu

zmierzającym do osiągnięcia efektu w postaci przygotowania różnorodnych projektów graficznych, kalendarza, logotypów, księgi znaków, banerów reklamowych, prezentacji multimedialnej. Należy podkreślić, że elementem przedmiotowo istotnym spornych umów było działanie w celu osiągnięcia skutku i dokonywanie czynności z należytą starannością, a nie zrealizowanie rezultatu. Umowy były nakierowane na podjęcie określonych działań i dokonywanie określonych czynności. Czynności te doprowadziły do skutku w postaci przygotowania np. obróbki zdjęć czy projektu kalendarza, księgi znaku, okładki czy prezentacji multimedialnej. Charakter wykonywanej pracy świadczy o wykonywaniu pewnych czynności (świadczeniu usług), a nie o przedstawieniu rezultatu swojej pracy w postaci wyodrębnionego dzieła. W przypadku umów nie powstaje dzieło, a jedynie rezultat umowy o świadczenie usług. Nie można także pominąć okoliczności, iż przedmiotem umowy o dzieło jest, co do zasady świadczenie jednorazowe. Tymczasem umowa zlecenie kształtuje raczej obowiązek świadczenia ciągłego, skupia się na czynnościach powtarzalnych w czasie.

Elementem dodatkowym świadczącym o zawarciu umowy o świadczenie pracy w charakterze niemieszczącym w definicji umowy o dzieło jest cykliczność zawierania umów na takie same czynności, co stanowi argument za współpracą stron polegającą na świadczeniu stałej usługi. Ponadto istotne jest, że potrzeba dokonania konkretnych czynności pojawiała się stosownie do bieżących potrzeb Płatnika. W spornych umowach przyjmujący zamówienie zobowiązał się nie do osiągnięcia z góry założonego w umowach rezultatu, lecz do starannego i sumiennego działania. Charakter wykonywanej pracy świadczy o wykonywaniu pewnych czynności (świadczeniu usług), a nie o przedstawieniu rezultatu swojej pracy w postaci wyodrębnionego dzieła. Ponadto w przypadku umów nie powstaje dzieło, a jedynie rezultat umowy o świadczenie usług. Wszystkie te elementy wskazują na to, że umowy zawarte pomiędzy (...) SP. Z O.O. SP. K. a Panem A. P. nie miały charakteru umów o dzieło.

Z charakteru wykonywanych czynności, w ocenie organu rentowego wynika, iż ww. umowy pomimo nazwania ich umowami o dzieło są umowami o świadczenie usług, ~o których stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego o zleceniu. Według art. 627 Kodeksu cywilnego przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie (wykonawca) zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Istotą umowy o dzieło jest obowiązek dostarczenia przez przyjmującego zamówienie gotowego rezultatu, materialnego efektu pracy, za który przysługuje mu wynagrodzenie. Przedmiotem powyższych umów są różnorodne projekty graficzne, projekty kalendarza, logotypów, księgi znaków, banerów reklamowych, prezentacji multimedialnej czy obróbka zdjęć do portali społecznościowych. W wyniku wykonania powtarzalnych czynności nie powstaje dzieło, czyli rzecz w stanie wcześniej nieistniejącym posiadająca autonomiczną wartość w obrocie. Charakterystyczne dla umowy o dzieło jest ponoszenie przez wykonawcę pełnej odpowiedzialności za wynik pracy, przy czym zamawiającemu służą roszczenia z tytułu rękojmi za wady dzieła. Kryterium odróżnienia umowy o dzieło od umowy o świadczenie usług stanowi możliwość poddania umówionego rezultatu (dzieła) sprawdzianowi na istnienie wad fizycznych. W przypadku spornych umów brak jest również możliwości przeprowadzenia badania na istnienie wad fizycznych dzieła. Natomiast umowa zlecenie jest umową o dokonanie czynności prawnej na rzecz zleceniodawcy albo o wykonanie określonej czynności faktycznej. Jest to umowa starannego działania i przyjmujący zlecenie nie odpowiada za nie osiągnięcie efektu swojego działania, a jedynie za nie dołożenie należytej staranności. Rezultatem nieucieleśnionym w rzeczy nie może być czynność, a jedynie wynik tej czynności. Dzieło musi, bowiem istnieć w postaci postrzegalnej, pozwalającej nie tylko odróżnić je od innych przedmiotów, ale i uchwycić istotę osiągniętego rezultatu. Wykonanie określonej czynności bez względu na to, jaki rezultat czynność ta przyniesie, jest cechą charakterystyczną tak dla umów zlecenia, (gdy chodzi o czynności prawne - art. 734 §1 k.c. jak i dla umów o świadczenie usług nieuregulowanych innymi przepisami, (gdy chodzi o czynności faktyczne - art. 750 k. c.). W odróżnieniu od umowy o dzieło, przyjmujący zamówienie w umowie zlecenia nie bierze, więc ryzyka pomyślnego wyniku spełnianej czynności. Jego odpowiedzialność za właściwe wykonanie umowy oparta jest na zasadzie starannego działania, podczas gdy odpowiedzialność strony przyjmującej zamówienie w umowie o dzieło jest niewątpliwie odpowiedzialnością za rezultat.

Z treści przedstawionych do kontroli umów wynika, że polegały one na czynieniu, a nie wykonaniu określonego dzieła (rezultatu).

W związku z powyższym Zakład uznał, że Pan A. P. nie wykonywał na rzecz płatnika składek (...) SP.Z.O.O. SP.K. umowy o dzieło, lecz umowę zlecenie.

W wyniku przeprowadzonej kontroli ustalono, że płatnik nie zgłosił Pana A. P. do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego w okresach wymienionych w decyzji, a także nie dokonał wyrejestrowania Pana A. P. z ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego od następnego dnia po wygaśnięciu umowy. Ustalono również, że płatnik składek nie obliczył i nie rozliczył za Pana A. P. składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne (odpowiedzi na odwołania).

Zainteresowany A. P. przyłączył się do odwołania (e-protokół z dnia 30 VII 2019 roku 00:10:49).

Na mocy art. 219 kpc sprawy połączone zostały do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka w Ł. została wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego w dniu 4 lutego 2015 roku. Przedmiotem jej działalności jest między innymi: działalność agencji reklamowej, sprzedaż hurtowa komputerów, działalność związana z doradztwem w zakresie informatyki czy oprogramowaniem (wypis z KRS k. 6-9).

Firma zajmuje się gadżetami reklamowymi. Celem jest zajmowanie się projektami reklamowymi. Sporne umowy dotyczyły projektów graficznych firmy (...). Część wykorzystywana do prezentacji naszej firmy. (...) jest to system sprzedaży gadżetów reklamowych (zeznanie M. M. e-protokół z 24 października 2019 roku 00:05:39 w zw. z e-protokołem z 30 VII 2019 roku 01:10:52).

Spółka zawarła z zainteresowanym A. P. szereg umów nazwanych umowami o dzieło.

- na okres 12.01.2015 r. - 30.01.2015 r., której przedmiotem było wykonanie projektów graficznych systemu informatycznego (...), za wynagrodzeniem w kwocie 1.951,- zł.
- na okres 31.01.2015 r. - 27.02.2015 r., której przedmiotem było przygotowanie graficzne oferty (...), za wynagrodzeniem w kwocie 1.731,- zł.
- na okres 01.03.2015 r. - 31.03.2015 r., której przedmiotem było wykonanie zbioru wizualizacji nadruków na produktach z nowej oferty, za wynagrodzeniem w kwocie 1.731,- zł.
- na okres 01.04.2015 r. - 30.04.2015 r., której przedmiotem było wykonanie projektu banerów reklamowych na stronę internetową REKLAMOWE 24.PL, za wynagrodzeniem w kwocie 1.951,- zł.
- na okres 04.05.2015 r. - 29.05.2015 r., której przedmiotem było wykonanie zestawu banerów reklamowych - promocje na lato, za wynagrodzeniem w kwocie 1.731,- zł.
- na okres 01.06.2015 r. - 30.06.2015 r., której przedmiotem był projekt graficzny katalogu O., za wynagrodzeniem w kwocie 1.731,- zł.
- na okres 20.07.2015 r. - 31.07.2015 r., której przedmiotem było - projekt graficzny katalogu świątecznego 2015, za wynagrodzeniem w kwocie 1.731,- zł.
- na okres 10.08.2015 r. - 31.08.2015 r., której przedmiotem było - projekt witryny internetowej 3W, za wynagrodzeniem w kwocie 1.731,- zł.
- na okres 01.09.2015 r. - 30.09.2015 r., której przedmiotem było przygotowanie graficzne nowej oferty produktowej (...), za wynagrodzeniem w kwocie 1.731,- zł.

- na okres 01.10.2015 r. - 30.10.2015 r., której przedmiotem było wykonanie zestawu wizualizacji produktów z nadrukiem, za wynagrodzeniem w kwocie 1.731,- zł.
- na okres 16.11.2015 r. - 30.11.2015 r., której przedmiotem był - projekt kalendarza reklamowego 2016, za wynagrodzeniem w kwocie 1.731,- zł.
- na okres 01.12.2015 r. - 31.12.2015 r., której przedmiotem był - projekt autorskich stron w katalogach 2016, za wynagrodzeniem w kwocie 1.731,- zł.
- na okres 15.01.2016 r. - 29.01.2016 r., której przedmiotem był - (...) strony internetowej (...), za wynagrodzeniem w kwocie 1.099,- zł.
- na okres 10.02.2016 r. - 29.02.2016 r., której przedmiotem był - projekt nadruku logotypu (...) na gadżetach reklamowych, za wynagrodzeniem w kwocie 1.319,- zł.
- na okres 01.03.2016 r. - 31.03.2016 r., której przedmiotem było wykonanie projektów strony internetowej (...).PL, za wynagrodzeniem w kwocie 879,- zł.
- na okres 01.04.2016 r. - 30.04.2016 r., której przedmiotem był - projekt folderu reklamowego, za wynagrodzeniem w kwocie 1.539,- zł.
- na okres 01.05.2016 r. - 30.05.2016 r., której przedmiotem był projekt folderu reklamowego, za wynagrodzeniem w kwocie 2.018,50 zł.
- na okres 01.06.2016 r. - 30.06.2016 r., której przedmiotem był projekt graficzny logo (...), za wynagrodzeniem w kwocie 1.099,- zł.
- na okres 01.07.2016 r. - 31.07.2016 r., której przedmiotem był - projekt księgi znaku (...), za wynagrodzeniem w kwocie 2.019,50 zł.
- na okres 16.08.2016 r. - 31.08.2016 r., której przedmiotem był projekt okładki katalogu świątecznego, za wynagrodzeniem w kwocie 1.099,- zł.
- na okres 16.09.2016 r. - 29.09.2016 r., której przedmiotem był projekt (...), za wynagrodzeniem w kwocie 1.319,- zł.
- na okres 01.10.2016 r. - 31.10.2016 r., której przedmiotem był projekt prezentacji multimedialnej marki (...), za wynagrodzeniem w kwocie 2.019,50 zł.
- na okres 15.11.2016 r. - 29.11.2016 r., której przedmiotem było przygotowanie identyfikacji firmy - wizytówek, papieru firmowego, prezentacji online, za wynagrodzeniem w kwocie 1.484,- zł.
- na okres 12.12.2016 r. - 22.12.2016 r., której przedmiotem była obróbka zdjęć do portali społecznościowych i bloga, za wynagrodzeniem w kwocie 2.019,50 zł.
- na okres 09.01.2017 r. - 31.01.2017 r., której przedmiotem był - projekt graficzny gadżetów reklamowych, za wynagrodzeniem w kwocie 1.374,- zł.
- na okres 01.02.2017 r. - 28.02.2017 r., której przedmiotem była prezentacja multimedialna firmy (...), za wynagrodzeniem w kwocie 2.019,50 zł.
- na okres 20.03.2017 r. - 31.03.2017 r., której przedmiotem był projekt formatki (...), za wynagrodzeniem w kwocie 1.099,- zł.

- na okres 10.04.2017 r. - 28.04.2017 r., której przedmiotem było przygotowanie zestawu banerów reklamowych, za wynagrodzeniem w kwocie 1.600,- zł.

- na okres 08.05.2017 r. - 31.05.2017 r., której przedmiotem był projekt zestawu banerów promocyjnych oraz obróbka zdjęć produktów do kampanii promocyjnej, za wynagrodzeniem w kwocie 2.019,50 zł.

- na okres 12.06.2017 r. - 28.06.2017 r., której przedmiotem było przygotowanie zestawu banerów (...), za wynagrodzeniem w kwocie 1.429,- zł.

W związku z wykonaniem tych umów wystawione zostały rachunki. (umowy, rachunki i wizualizacja projektów k.30-60 akt ZUS oraz k.37-204).

Od 1 września 2017 roku strony zaczęły zawierać umowy zlecenia, których przedmiotem było np. tworzenie nowej i porządkowanie istniejącej bazy danych, tworzenie wizualizacji graficznych nadruków. Umowy zawierane były na okresy miesięczne, do sierpnia 2018 roku, następnie na okres od września do grudnia 2018 roku oraz dalej na okresy 6 miesięcy a wynagrodzenie ustalone zostało na 1.200,- zł miesięcznie przy każdej z umów (umowy k. 18-21 akt ZUS oraz k. 205-226).

Z tytułu spornych umów o dzieło płatnik składek nie zgłosił ubezpieczonego do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych: emerytalnego, rentowych, wypadkowego i ubezpieczenia zdrowotnego, tym samym nie zadeklarował składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne (okoliczność bezsporna).

W spornym okresie zainteresowany nie miał zawartych umów z innymi pracodawcami. Nie prowadził też działalności gospodarczej i nie miał zawartej umowy o pracę. Prace wykonywał w swoim domu. Ponieważ w zawieranych umowach o dzieło nie były podane szczegóły, był tam tylko ogólny zarys, zainteresowany rozmawiał co ma być ich przedmiotem. Nie było możliwe ustalenie szczegółów umów, ponieważ zajęłoby to za dużo czasu. Zainteresowany po przyjęciu **zlecenia** (jak sam to określał), rozmawiał na temat tego zlecenia telefonicznie albo mailowo. Rozmawiał z różnymi osobami, w tym z prezesem M. M., a czasem z innymi pracownikami aby uzyskać informacje na temat projektu. Informacje uzyskiwał w trakcie wykonywania tego zlecenia. Zainteresowany nie potrafił określić szczegółów poszczególnych umów. Jedynie niektóre z nich opisał ogólnikowo. Wynagrodzenie miało być płacone za dzieło, kiedy je zrobiłem. Klient rzadko miał zastrzeżenia, rzadko wtrącał się w pracę zainteresowanego (zeznanie A. P. e-protokół z 24 października 2019 roku 00:11:03 w zw. z e-protokołem z 30 VII 2019 roku 00:14:46, zeznanie wnioskodawcy M. M. e-protokół z 24 października 2019 roku 00:05:39 01:17:15).

Przykładowo zainteresowany wskazał, iż obróbka zdjęć polega na parowaniu, gładzeniu, usuwaniu niedoskonałości materiałowych, podkładaniu innego tła, zmianie światłocienia. Na podstawie umów zlecenie zainteresowany też pracuje w domu (zeznanie A. P. e-protokół z 24 października 2019 roku 00:11:03 w zw. z e-protokołem z 30 VII 2019 roku 00:36:30).

Umowa z dnia 12.06.2017 roku dotyczyła zestawu banerów G. A.. Z definicji banerów G. A. wynika jakie są wymiary tych banerów, z samej umowy to nie wynikało. W przypadku umowy na wykonanie formatki newslettera czyli cireklamowej wysyłanej drogą mailową. Zainteresowany miał wykonać szablon graficzny, który miał być później używany przez firmy. Treści i wiadomości nie redagował. Jeśli chodzi o księgę znaków to klient (płatnik) miał wstępny projekt logo czyli znaku firmowego. Zawiera ona informacje o minimalnej wielkości logo. Zainteresowany musiał wytyczyć te dane, określić kolory w paletach, dorobić monochromatyczne, pozytywowe. Przedstawił kilka projektów logo. Jeśli chodzi o gadżety reklamowe, to chodziło o ich precyzyjne przedstawienie dla klientów klienta. Firma (...) korzysta z gotowych katalogów. Zainteresowany dorobił kilka pierwszych stron z konkretnymi artykułami reklamującymi klienta. Klient wybrał te artykuły, a ubezpieczony robił grafikę tych stron. Robił projekt kalendarza reklamowego. Proponował co ma być w kalendarzu. Katalogi online były odzwierciedleniem katalogów papierowych, tylko w formie pdf. (zeznanie A. P. e-protokół z 24 października 2019 roku 00:11:03 w zw. z e-protokołem z 30 VII 2019 roku 00:45:45).

Jeśli chodzi o banery, to chodziło o banery internetowe, a nie rzeczowe. Banery mają swój byt wyłącznie w internecie (zeznanie A. P. e-protokół z 24 października 2019 roku 00:11:03 w zw. z e-protokołem z 30 VII 2019 roku 01:08:18).

Strony ustalały termin i kwotę wynagrodzenia, które ubezpieczony otrzymywał po jej zakończeniu. Zazwyczaj przysyłał to elektronicznie. Pracował na własnym sprzęcie i oprogramowaniu. Nie był rozliczany z czasu pracy. Obecnie też jest dostępny pod mailem i telefonem. Robi na bieżąco co jest potrzebne. Teraz też zdarzają się deadliny (zeznanie A. P. e-protokół z 24 października 2019 roku 00:11:03 w zw. z e-protokołem z 30 VII 2019 roku 00:31:25).

Na podstawie umów zlecenia wykonuje wizualizacje nadruków na gadżetach reklamowych. Przygotowuje czasami także banery reklamowe. Wizualizacja również może być materiałem reklamowym. Obecnie ma określone krótsze terminy wykonania zleceń (zeznanie A. P. e-protokół z 24 października 2019 roku 00:12:39 i 00:21:10).

Projekty były robione dla spółki (...), w kolorach spółki (...), tj. czarnym i czerwonym. Wszystkie informacje zainteresowany uzyskiwał od spółki (...) (zeznanie A. P. e-protokół z 24 października 2019 roku 00:11:03 w zw. z e-protokołem z 30 VII 2019 roku 00:36:30).

Poza projektami graficznymi, głównym zdaniem zainteresowanego było tworzenie projektów z nadrukiem. Trzeba w tym celu nanieść logotyp, aby maszyna wiedziała jak to ma wyglądać ostatecznie. Do pewnego momentu płatnik robił to sam. To jest dość proste zadanie (zeznanie M. M. e-protokół z 24 października 2019 roku 00:05:39 01:17:15).

Wcześniej tym co robił pan P. nikt się nie zajmował. W umowach pojawiają się dwie firmy zewnętrzne i obie były powiązane z system informatycznym (...). Firma (...) nie jest powiązana z płatnikiem, ale to pierwszy partner któremu udało się sprzedać system (zeznanie M. M. e-protokół z 24 października 2019 roku 00:05:39 01:21:42).

Przy ustalaniu stanu faktycznego sąd odmówił wiary zeznaniom stron w zakresie w jakim twierdziły, iż efektem spornych umów było ściśle określone dzieło, a jedyną przyczyną nazwania umów umowami o dzieło był ich przedmiot. Twierdzenia te uznać należy za gołosłowne i skupione jedynie na obronie własnych interesów. Nie znajdują one także potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym w tym również w samych szczegółowych zeznaniach stron, w szczególności zainteresowanego.

Zainteresowany przyznał bowiem, przeciwnie do płatnika, iż przedmiot umowy był jedynie ogólnikowo ustalony przy zawarciu umowy i dopiero następnie doprecyzowywany, ale już po zawarciu umów. Przyznał, i to nawet po umożliwieniu mu przez sąd przypomnienia sobie treści poszczególnych umów, iż nie jest możliwe, aby sobie przypomniał co wiedział na temat umowy w momencie jej podpisywania, a czego dowiedział się później.

W przypadku większości spornych umów w ogóle nie był w stanie podać co było ich konkretnym przedmiotem, niektóre pamiętał jedynie w zarysie. Wskazał, iż np. umowa z dnia 12.06.2017 roku dotyczyła zestawu banerów G. A.. Nie pamiętał co miał dokładnie robić na podstawie tej umowy. Natomiast z samej definicji banerów G. A. wynika jakie są ich wymiary. Nie wiedział także czego miały dotyczyć te banery, ani ile miało ich być.

Zainteresowany zeznał także, iż nie wie na podstawie jakich umów pracuje obecnie bowiem tym zajmuje się jego żona. Z jednej strony zeznał, iż umowy o dzieło i obecne umowy zlecenia różniły się, ale kiedy miał wskazać na konkretne różnice w zasadzie ich nie wskazał. Zeznał bowiem, że na podstawie umów zlecenia robił tak jak poprzednio różne projekty - wizualizuje dla klientów. Zeznał, że umowy się różnią, bo jest różny zakres pracy. Wtedy ustalali jedną rzecz do zrobienia i termin. Teraz pracuje na bieżąco. Jednak robi nadal wizualizacje. Poprzednie były jednak bardziej kompleksowe. Obecnie ma krótsze terminy wykonania prac.

W ocenie sądu różnice podane przez zainteresowanego, o ile w ogóle istnieją z całą pewnością nie mają charakteru jakościowego a jedynie ilościowy, co nie stanowi o możliwości odmiennej oceny charakteru zawartych w spornym okresie i obecnie umów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołania jako niezasadne podlegają oddaleniu.

W pierwszej kolejności podkreślić należy, iż organ rentowy ma nie tylko prawo ale i obowiązek badania charakteru umów w oparciu, o które powstaje obowiązek ubezpieczeniowy.

Według art. 83 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, Zakład wydaje decyzje w zakresie indywidualnych spraw dotyczących w szczególności:

1) zgłaszania do ubezpieczeń społecznych;

1a) ustalania płatnika składek;

2) przebiegu ubezpieczeń;

ZUS wydaje zatem decyzje w zakresie indywidualnych spraw dotyczących w szczególności ustalania podlegania ubezpieczeniom społecznym, wymiaru składek i ich poboru. Stanowisko takie było wielokrotnie prezentowane przez sądy powszechne tym Sąd Najwyższy, który m.in. w wyroku z dnia 13 stycznia 2016 r., w sprawie III UK 53/15, stwierdził, iż Zakład Ubezpieczeń Społecznych, który stwierdza podleganie ubezpieczeniu społecznemu, może - bez względu na nazwę umowy i jej postanowienia wskazujące na charakter stosunku prawnego, którym strony zamierzały się poddać - ustalić rzeczywisty jego charakter i istniejący tytuł ubezpieczenia. Ustalenie, że między stronami umowy o dzieło zachodzą stosunki polegające na wykonywaniu za wynagrodzeniem usług odpowiadających umowom nazwanym, zdefiniowanym w art. 734 i 758 k.c. lub właściwych umowom, do których - stosownie do art. 750 k.c. - stosuje się przepisy o zleceniu, nakazuje wydanie decyzji na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1 i 3 z zastosowaniem art. 6 ust. 1 pkt 4, art. 13 pkt 2 u.s.u.s.

Dalej wskazać należy, że umowa zlecenia i umowa o dzieło to podstawowe kontrakty usługowe, konkurencyjne w stosunku do umowy o pracę. Różnica między tymi dwoma rodzajami umów jest dla podmiotów zatrudniających bardzo istotna, bowiem wiąże się z różnymi konsekwencjami prawnymi. Prawidłowa kwalifikacja zawieranej umowy nie zawsze jednak jest sprawą prostą - szczególnie w odniesieniu do różnych form działań i prac w sferze kultury. I tak np. podczas gdy umowy o dzieło rodzą określone obowiązki z punktu widzenia ubezpieczeń społecznych odnośnie naliczania i odprowadzania składek ubezpieczeniowych tylko wówczas, gdy są zawierane z własnymi pracownikami, to umowy zlecenia pociągają za sobą skutki ubezpieczeniowe bez względu na to, z kim są zawierane - z własnym pracownikiem czy z osobą z zewnątrz. Zatem jeśli dana umowa zostanie błędnie uznana nie za umowę o dzieło, ale za umowę zlecenia, to naliczenie w stosunku do niej składek na ZUS będzie niedozwolone, podobnie jak brak naliczenia składek w przypadku umowy zlecenia, która niewłaściwie została zakwalifikowana jako umowa o dzieło. Decydująca jest treść, a nie nazwa umowy. Aby prawidłowo ustalić, z jaką umową mamy w danym przypadku do czynienia, tzn. czy jest to umowa zlecenia, czy umowa o dzieło, należy kierować się jej treścią, zadaniem, jakie osoba zatrudniana ma do wykonania, czyli istotą obowiązków umownych, jakie osoba ta na siebie przyjmuje.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt. 4 i art. 12 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 roku (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r. poz. 121 ze zm.) osoby wykonujące pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu.

Z mocy art. 13 pkt. 2 wspomnianej ustawy zleceniobiorcy obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu podlegają od dnia oznaczonego w umowie, jako dzień rozpoczęcia jej wykonywania do dnia rozwiązania lub wygaśnięcia tej umowy.

W myśl art. 9 ust. 1 analizowanej ustawy pracownicy spełniający jednocześnie warunki do objęcia ich obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi z innych tytułów mogą dobrowolnie, na swój wniosek, być objęte ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi również z innych tytułów, z zastrzeżeniem ust. 1a.

Wspomniany wyżej art. 9 ust. 1a. stanowi zaś, że ubezpieczeni wymienieni w ust. 1, których podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe z tytułu stosunku pracy (...) w przeliczeniu na okres miesiąca jest niższa od określonej w art. 18 ust. 4 pkt 5a, podlegają również obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z innych tytułów, z zastrzeżeniem ust. 1b i art. 16 ust. 10a.

Z kolei w myśl art. 9 ust. 4a analizowanej ustawy zleceniobiorcy, mający ustalone prawo do emerytury lub renty, podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, jeżeli równocześnie nie pozostają w stosunku pracy, z zastrzeżeniem ust. 4b.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 i 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe osób wykonujących pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, stanowi przychód, o którym mowa w art. 4 pkt 9 (to jest przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych z tytułu umowy agencyjnej lub umowy zlecenia), jeżeli w umowie określono odpłatność za jej wykonywanie kwotowo, w kwotowej stawce godzinowej lub akordowej albo prowizyjnie.

Natomiast art. 20 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych stanowi, iż podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i ubezpieczenia rentowe, z zastrzeżeniem ust. 2.

Zważyć także należy, że stosownie do art. 9 ust. 6 w/w ustawy osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 8, art. 6a ust. 1 i art. 6b ust. 1, a także osoby przebywające na urlopach wychowawczych podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym albo odpowiednio ubezpieczeniu emerytalnemu, jeżeli nie mają ustalonego prawa do emerytury lub renty i nie mają innych tytułów rodzących obowiązki ubezpieczeń społecznych.

Na podstawie zaś art. 66 ust. 1 pkt. 1e Ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych z dnia 27 sierpnia 2004 r. (t. j. Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027, ze zm.) obowiązującej od dnia 1 października 2004 r. osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, które są osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z przepisami Kodeksu cywilnego stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, podlegają obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego.

Stosownie do art. 36 ust. 1 Ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowym podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych. Natomiast stosownie do art. 36 ust. 2a osoba przebywająca na urlopie wychowawczym jest obowiązana poinformować płatnika składek o ustaleniu prawa do emerytury lub renty albo o podleganiu ubezpieczeniom społecznym z innego tytułu niż przebywanie na urlopie wychowawczym.

Obowiązkiem płatnika składek – z mocy art. 46 ust. 1 i art. 47 ust. 1 Ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych – jest obliczanie, rozliczanie i opłacanie należnych składek za każdy miesiąc kalendarzowy oraz przesyłanie w wyznaczonym terminie deklaracji rozliczeniowej, imiennych raportów miesięcznych oraz opłacanie składek za dany miesiąc.

W rozpoznawanej sprawie spór dotyczył kwalifikacji prawnej umów nazwanych „umowami o dzieło” jakie odwołujący się płatnik składek zawarł z zainteresowanym. Kwestią sporną było, czy strony istotnie zawarły umowy o dzieło nierodzące obowiązku ubezpieczenia społecznego, czy też zawarły umowy o świadczenie usług, do których zgodnie z kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, a które stanowią tytuł do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych.

Odnosząc się do powyższej spornej kwestii wskazać należy, iż stosownie do art. 734 § 1 k.c. przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie, przy czym do umowy o świadczenie usług stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu (art. 750 k.c.). W doktrynie panuje pogląd przedmiotem umowy o świadczenie usług jest dokonanie określonej czynności faktycznej, która nie musi prowadzić

do osiągnięcia indywidualnie oznaczonego rezultatu. Chodzi tu zatem o umowy zobowiązujące do dokonania jednej lub wielu czynności faktycznych (także stałego ich dokonywania).

Zgodnie zaś z treścią art. 627 k.c. przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia.

W myśl art. 738 § 1 k.c. przyjmujący zlecenie może powierzyć wykonanie zlecenia osobie trzeciej tylko wtedy, gdy to wynika z umowy lub ze zwyczaju albo gdy jest do tego zmuszony przez okoliczności. W wypadku takim obowiązany jest zawiadomić niezwłocznie dającego zlecenie o osobie i o miejscu zamieszkania swego zastępcy i w razie zawiadomienia odpowiedzialny jest tylko za brak należytej staranności w wyborze zastępcy.

Nie ulega wątpliwości, że przepisy o zleceniu nie mają zastosowania do czynności będących przedmiotem umowy o dzieło, bowiem wykonanie dzieła, zgodnie z prezentowanym w doktrynie poglądem, nie mieści się w pojęciu usługi w rozumieniu art. 750 k.c.

Umowę o dzieło zalicza się do kategorii „umów rezultatu” i przeciwstawia umowie zlecenia – jako „umowie o staranne wykonanie usługi”. W odróżnieniu od umowy zlecenia, umowa o dzieło wymaga, by starania przyjmującego zamówienie doprowadziły w przyszłości do konkretnego, indywidualnie oznaczonego rezultatu. Zawierając taką umowę strony winny dokładnie określić dzieło, które ma powstać w następstwie jej wykonania. Tymczasem umowa zlecenia takiego rezultatu - jako koniecznego do osiągnięcia - nie akcentuje. Elementem wyróżniającym dla umowy zlecenia nie jest zatem wynik, lecz starania podejmowane w celu osiągnięcia tego wyniku, zatem wystarczy, że swoją pracę wykonuje się sumiennie. Wykonywanie umowy nie musi prowadzić do osiągnięcia określonego, zindywidualizowanego rezultatu, osiągnięcie go nie należy do obowiązków zleceniobiorcy i jeśli nawet mimo starannego wykonywania pracy nie zostanie on uzyskany, nie stanowi to nienależytego wykonania zobowiązania / por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z 21 grudnia 1993 r. sygn. III AUr 357/93, opubl: Orzecznictwo Sądów Apelacyjnych rok 1994, Nr 6, poz. 49, str. 63; wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 26 stycznia 2006 r. sygn. III AUa 1700/05, opubl: Orzecznictwo Sądów Apelacyjnych rok 2008, Nr 3, poz. 5, str. 55; wyrok Sądu Najwyższego z 13 marca 1967 r. sygn. I CR 500/66; opubl: Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Cywilna, Pracy i (...) rok 1968, Nr 1, poz. 5/.

Dokonując kwalifikacji konkretnej umowy należy w pierwszej kolejności badać, czy świadczenie będące przedmiotem zobowiązania ma cechy dzieła. Dzieło stanowi zawsze zjawisko przyszłe, jest czymś, **co w chwili zawarcia umowy nie istnieje**, lecz ma dopiero powstać w jakiejś określonej przyszłości. Rezultat, o jaki umawiają się strony, musi być z **góry określony**, i może przyjmować zarówno postać materialną jak i niematerialną. Cechą konstytutywną umowy o dzieło jest aby rezultat ten był obiektywnie osiągalny i w konkretnych warunkach pewny. Dzieło musi mieć indywidualny charakter i odpowiadać osobistym potrzebom zamawiającego. Podkreślenia także wymaga, że celem umowy o dzieło nie jest czynność (samo działanie lub zaniechanie), która przy zachowaniu należytej staranności prowadzić ma do określonego w umowie rezultatu, lecz samo osiągnięcie tego rezultatu. W umowie o dzieło chodzi zawsze o osiągnięcie umówionego rezultatu, niezależnie od rodzaju i intensywności świadczonej w tym celu pracy i staranności. Tymczasem umowa o świadczenie usług jest umową starannego działania, jej celem jest wykonywanie określonych czynności, które nie muszą zmierzać do osiągnięcia rezultatu. Kolejną cechą umowy dzieła jest brak stosunku zależności lub podporządkowania pomiędzy zamawiającym a przyjmującym zamówienie. Sposób wykonania dzieła pozostawiony jest w zasadzie uznaniu przyjmującego zamówienie, byleby dzieło miało przymioty ustalone w umowie lub wynikające z charakteru danego dzieła. Przyjmujący zamówienie nie ma także, co do zasady, obowiązku osobistego wykonania dzieła, chyba że wynika to z umowy lub charakteru dzieła (np. dzieło artystyczne). Ryzyko nieosiągnięcia rezultatu zawsze obciąża przyjmującego zamówienie. Przy czym odpowiedzialność przyjmującego zamówienie w wypadku nieosiągnięcia celu umowy jest odpowiedzialnością za nieosiągnięcie określonego rezultatu, a nie za brak należytej staranności /por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 marca 2000 r. sygn. II UKN 386/99, opubl. OSNP 2001/16/522/.

Nazwa umowy z wyeksponowaniem terminologii służącej podkreśleniu, że ma ona charakter dzieła, nie przesądza samodzielnie o rodzaju umowy w oderwaniu od oceny rzeczywistego jej przedmiotu oraz okoliczności jej

wykonywania. Decydująca jest bowiem rzeczywista istota umowy determinowana jej treścią, zgodnym zamiarem stron i celem, a nie jej nazwa, która niejednokrotnie nie oddaje natury łączącej strony stosunku prawnego/ por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 25 czerwca 2013 r. sygn. III AUa 13/13, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 marca 2013 r. sygn. III CSK 216/12/.

Przechodząc na grunt niniejszej sprawy Sąd Okręgowy zważył, że sposób określenia przedmiotu umów nie pozwala na wysnucie wniosku, iż nastąpiło doprecyzowanie cech rzekomego dzieła. Nie ulega wątpliwości, że czynności wskazane w umowach były czynnościami powtarzalnymi o czym świadczy przedmiot umów opisany w ich treści np. przygotowanie graficzne nowej oferty produktowej (...), przygotowanie zestawu banerów reklamowych, projekt folderu reklamowego. Niejednokrotnie był on opisany w identyczny, wręcz szablonowy sposób tak, że nawet sam zainteresowany nie był w stanie wyjaśnić co dokładnie miał zrobić w oparciu o te umowy. Nadto umowy te zawierane były w sposób ciągły – co wskazuje na ciągłość współpracy stron, nota bene – obecnie przekształconej w ponawiane umowy zlecenia.

Podkreślić również należy, iż jak przyznał sam zainteresowany te same lub bardzo zbliżone czynności wykonywał później w oparciu o umowy zlecenia. W uznaniu Sądu, analiza tych faktów prowadzi do konkluzji, iż kwestionowane umowy o dzieło zostały zawarte wyłącznie w celu uniknięcia obowiązku składkowego przez płatnika.

W powyższym przekonaniu, utrzymuje sąd także sposób ustalenia wynagrodzenia za wykonanie przedmiotu umowy. Wynagrodzenia określone były w bardzo zbliżony sposób, najczęściej były to kwoty 1.731,- zł, 1951, zł czy 2.019,50 zł i dotyczyły wykonania całej umowy. Brak także jakichkolwiek dowodów na to aby płatnik dokonywał kontroli „dzieł” pod względem ewentualnych wad. Nigdy w związku z tym nie obniżono wynagrodzenia. Biorąc pod uwagę treść umów trudne byłoby ustalenie istnienia ewentualnych wad – bo musiałyby dotyczyć przedmiotu umowy. Strony zaś w umowach nie określały konkretnych cech jakim powinien odpowiadać rezultat pracy. Nie podawano żadnych szczegółów, które pozwoliłyby ocenić zgodność efektu pracy z zamówieniem, co jest niezbędne w przypadku umowy o dzieło, której istotę stanowi konkretny wytwór. Jest to charakterystyczne dla umowy o świadczenie usług, a niedopuszczalne przy umowie o dzieło.

Sąd pragnie także podkreślić, iż niekiedy ta sama czynność będąca przedmiotem umowy może świadczyć zarówno o zawarciu umowy o świadczenie usług jak i umowy o dzieło. Ocenie podlega bowiem nie charakter przedmiotu umowy a sama umowa. Jeśli zatem przedmiotem umowy byłoby przygotowanie ściśle określonego przez zamawiającego projektu np. banneru reklamowego to tak sformułowana umowa mogłaby zostać uznana za umowę o dzieło. Inaczej jest jednak w sytuacji gdy przedmiotem umowy jest (jak w niniejszej sprawie) przygotowywanie bliżej nieokreślonych liczby banerów reklamowych we wskazanym czasie. Akcent w tym wypadku przesuwają się z przedmiotu (baner) na działanie (przygotowywanie banerów). Dla oceny sądu akcent ten nie ma znaczenia marginalnego ale decydujące. Świadczy bowiem o tym, iż płatnikowi nie zależało na jednym, konkretnym przedmiocie ale na tym, aby zainteresowany przygotowywał dla niego elementy promocyjne, w bliżej nieokreślonej liczbie, tematyce – czyli świadczył dla niego usługi.

Podkreślić także należy, że przedmiot umowy o dzieło może zostać określony w różny sposób, jednakże określenie to musi być na tyle precyzyjne, aby nie było wątpliwości, o jakie dzieło chodzi. W niniejszej sprawie umowy zawierane między stronami określały ich przedmiot w sposób bardzo ogólny. W umowie nie określano zatem dzieła, które miało być jego przedmiotem. Już sam ten fakt, przesądza, że sporne umowy nie były umowami o dzieło. W ich treści zabrakło bowiem najbardziej podstawowego z podstawowych esentalia negotii umowy o dzieło – dzieła. Skoro wnioskodawca zawierając umowy nie wyznaczył zainteresowanemu dokładnych parametrów wykonania pracy, ani określonego rezultatu tej pracy, to tym bardziej nie sposób uznać, aby badane umowy były umowami o dzieło.

Wskazać należy, iż okoliczność wykonywania umowy o współpracy mającej za przedmiot powtarzalne i takie same lub zbliżone usługi, świadczone systematycznie, za stałym wynagrodzeniem, nie pozwala jednocześnie uznać, że są wykonywane odrębne (indywidualne) umowy o dzieło.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie jest kwalifikacja prawna umów zawartych pomiędzy stronami. W ocenie Sądu Okręgowego umów tych nie można uznać za umowy o dzieło. Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało bowiem bezsprzecznie, że rzeczywistą wolą stron (chodzi o wolę związaną z nałożonymi obowiązkami a nie wolą wyrażoną w nazwie umowy) nie było zawarcie umów o dzieło.

Wykonywane czynności zainteresowanego były charakterystyczne dla umowy o świadczenie usług. Istotą umowy o dzieło, na co wskazano wyżej, jest osiągnięcie określonego, zindywidualizowanego, konkretnego rezultatu w postaci materialnej lub niematerialnej (dom, obraz, melodia). Umowa o świadczenie usług jest zaś umową starannego działania, zatem jej celem jest wykonywanie określonych czynności, których celem podstawowym, nie jest zmierzanie do osiągnięcia rezultatu. Takie też czynności były wykonywane przez zainteresowanych.

W chwili zawierania spornych umów zainteresowany nie znał rezultatu jakościowego zawartych umów.

Odnosząc się do argumentu, że umowy o dzieło zostały zawarte w oparciu o zgodny zamiar stron, Sąd pragnie również wskazać, że prawo regulujące ubezpieczenia społeczne posiadają cechę przymusu (prawo bezwzględnie obowiązujące). To znaczy, że pracodawca nie może, wedle swojej woli czy nawet wedle woli zatrudnionego, zdecydować o uczestnictwie w systemie ubezpieczeń społecznych. .

Podkreślić także należy, że przedmiot umowy o dzieło może zostać określony w różny sposób, jednakże określenie to musi być na tyle precyzyjne, aby nie było wątpliwości, o jakie dzieło chodzi. W niniejszej sprawie umowy zawierane między stronami określały ich przedmiot w sposób bardzo ogólny. W umowie nie określano zatem dzieła, które miało być jego przedmiotem. Przedmiot umowy często był określany identycznie i nawet obecnie, po wykonaniu tych umów sam zainteresowany nie był w stanie powiedzieć czego dokładnie dotyczyły. Już sam ten fakt, przesądza, że sporne umowy nie były umowami o dzieło. W ich treści zabrakło bowiem najbardziej podstawowego z podstawowych esencja negotii umowy o dzieło – dzieła. Skoro wnioskodawca zawierając umowy nie wyznaczył zainteresowanemu dokładnych parametrów wykonania pracy, ani określonego rezultatu tej pracy, to tym bardziej nie sposób uznać, aby badane umowy były umowami o dzieło.

Z uwagi na to, że dzieło nie zostało precyzyjnie opisane w umowie nie istniała także możliwość obiektywnego sprawdzenia przedmiotu umowy pod kontem wad fizycznych. Nie chodzi bowiem w tym wypadku o sprawdzenie czy przedmiot wykonany nie jest wadliwy (uszkodzony), ale czy nie jest wadliwy w rozumieniu umowy o dzieło, czyli czy został wykonany zgodnie z ustaleniami umowy. Przy czym ocena braku wad – odnosi się zawsze do zawartej umowy. Ustalenia poczynione już po jej zawarciu (poza sytuacją formalnej zmiany umowy), nie dają się wpisać w charakter umowy o dzieło. Wiążą się właśnie ze charakterem świadczenia usług - kiedy to w sposób naturalny poszczególne czynności mogą być konsultowane ze zleceniodawcą. Tymczasem biorąc pod uwagę treść umów trudne byłoby ustalenie istnienia ewentualnych wad – bo musiałyby dotyczyć przedmiotu umowy, który nie był dokładnie opisany. Nie mówiąc już o braku możliwości skutecznego wystąpienia z roszczeniami z tytułu wad – skoro nawet same strony nie znały cech „dzieła” jakim powinien odpowiadać rezultat pracy. Nie podawano żadnych szczegółów, które pozwoliłyby ocenić zgodność efektu pracy z zamówieniem, co jest niezbędne w przypadku umowy o dzieło, której istotę stanowi konkretny wytwór. Jest to charakterystyczne dla umowy o świadczenie usług, a niedopuszczalne przy umowie o dzieło.

Działalność zainteresowanego będąca przedmiotem spornych umów ma charakter typowo usługowy i w żadnym wypadku nie może być tu mowy o zamówieniu dzieła w rozumieniu cytowanych przepisów kc.

Sąd podzielił w tym zakresie stanowisko wyrażone np. przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 27 marca 2013 r., w sprawie I CSK 403/12, w myśl którego „umowa o dzieło, będąca umową rezultatu, różni się od umów starannego działania koniecznością osiągnięcia oznaczonego rezultatu ludzkiej pracy, który musi mieć charakter samoistny i musi być ucieleśniony, a więc przybrać określoną postać w świecie zjawisk zewnętrznych. Rezultat ten musi być przy tym sprawdzalny, czyli zdalny do poddania sprawdzianowi na istnienie wad fizycznych.”(LEX nr 1341643); oraz przez Sąd Apelacyjny w Poznaniu, który w wyroku z dnia 18 kwietnia 2013 r., w sprawie III AUa 1397/12 uznał, że „cechą

konstytutywną przedmiotu umowy o dzieło jest "samoistność rezultatu". Samoistność ta, rozumiana jest na ogół, jako niezależność rezultatu od dalszego działania, a nawet istnienia samego twórcy. Innymi słowy, w momencie ukończenia dzieła ustaje jego "zależność" od twórcy, staje się ono wartością autonomiczną w obrocie."(LEX nr 1322558).

W tym zakresie wiele wyjaśnia wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2017 r., w sprawie III UK 147/16, który, co prawda odnosi się do twórców i artystów, ale ocenia także pewne bardziej uniwersalne cechy różniące umowy o dzieło i świadczenie usług, w kontekście. Sąd Najwyższy wskazał tam, iż „2. Objęcie ubezpieczeniem społecznym twórców i artystów nie ma na celu deprecjonowania wartości sztuki, gdyż ma inny cel i funkcje.

3. Przedmiot umów z udziałem profesjonalisty stanowi elementarną cechę kontraktu opisanego w treści art. 627 k.c. Powinien on być oznaczony in concreto, ściśle według schematu właściwego dla danego rodzaju umowy, niezależnie od rodzaju prowadzonej działalności i oczywistości jego powstania z racji określonych umiejętności, cech osobistych wykonawcy. Ułomna konstrukcja przedmiotu umów nie rodzi żadnego domniemania (faktycznego ani prawnego), że chodzi wyłącznie o uzyskanie konkretnego rezultatu. Ten bowiem może być osiągnięty w toku wykonania różnych rodzajów umów. Wynika z tego, że na gruncie ubezpieczenia społecznego umowa, której przedmiot został przez profesjonalistę określony nieprecyzyjnie, nie może być kwalifikowana jako wyjątek od reguły, usprawiedliwiający fakt niepodlegania ubezpieczeniu społecznemu.

4. Przygotowanie i wykonywanie utworów muzycznych, przygotowanie ról aktorskich może stanowić przejaw działalności twórczej o indywidualnym charakterze i być przedmiotem umowy o dzieło, ale o takiej kwalifikacji decydują dodatkowe kryteria. Zatem zamiar ułożenia zobowiązania według kryterium art. 627 k.c. w płaszczyźnie uniknięcia obowiązku ubezpieczenia społecznego obliguje do staranności i indywidualności przy określeniu parametrów dzieła, tak by uchwycić istotę tego działania.”

W uzasadnieniu tego wyroku Sąd Najwyższy podkreślił m.in. (...) W przypadku sporu nie decyduje nazwa umowy, lecz jej treść, uzewnętrzniiona w uzgodnionym przedmiocie umowy. On pozwala w całej gamie podobieństw i przeciwieństw obu kontraktów poszukiwać tej właściwości, która przechyli wagę sporu w jednym kierunku. W przypadku niepewności co do przedmiotu objętego treścią umowy, z uwagi na wagę potencjalnej ochrony ubezpieczeniowej, konieczne staje się odwołanie do ustawy zasadniczej, której ranga i pozycja powinny nadać nadrzędny ton kierunku interpretacji spornych elementów. Argumenty wynikające z Konstytucji RP przybierają postać argumentum certum. Artykuł 67 Konstytucji RP stanowi, że obywatel ma prawo do zabezpieczenia społecznego w razie niezdolności do pracy ze względu na chorobę lub inwalidztwo oraz po osiągnięciu wieku emerytalnego. Zakres i formy zabezpieczenia społecznego określa ustawa. Równolegle Europejska Karta Społeczna sporządzona w T. z dnia 18 października 1961 r. (Dz. U. z 1999 r. Nr 8, poz. 67) obliguje do ustanowienia i utrzymania systemu zabezpieczenia społecznego na zadowalającym poziomie, równym co najmniej poziomowi niezbędnemu dla ratyfikowania Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy (nr 102), dotyczącej minimalnych norm zabezpieczenia społecznego. Ma na celu również zabiegać o stopniowe podnoszenie poziomu systemu zabezpieczenia społecznego. Ów kierunkowskaz odpowiada postanowieniom art. 34 Karty Praw Podstawowych UE (Dz.U.U.E.C z dnia 14 grudnia 2007 r.), czy też wpisuje się w standard Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r. (Dz. U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284 z późn. zm.).(...) W gestii zakresu podmiotowego nie można a priori zakładać, że szeroko rozumiani twórcy i artyści pozostają poza system ubezpieczenia społecznego a ich działalność nie rodzi obowiązku ubezpieczenia.(...) W ten sposób przedmiot rozważań dobiega istoty problemu, jakim jest rzetelna troska o ułożenie kontraktu w sposób transparentny w stosunku do poszczególnych działów prawa. Nie można przecież zapomnieć o regulacji art. 22 ust. 9 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych. (tekst jedn.: Dz. U. z 2016 r. poz. 2032 z późn. zm.), dotyczących sposobu obliczenia kosztów niektórych przychodów w wysokości 50% uzyskanego przychodu. Podążając tym nurtem należy stwierdzić, że dzieło może być stworzone w ramach umowy z art. 627 k.c., jak i art. 750 k.c. Skoro wybór tego pierwszego kontraktu jest wyjątkiem w systemie ubezpieczenia społecznego, to należy pamiętać, iż ius civile vigilantibus scriptum est. Ta rzymska paremia przypomina o konieczności przywiązania wagi do minimalnego standardu jakim jest ułożenie przedmiotu zobowiązania. Nie może być on konstruowany szablonowo i uniwersalnie, skoro ma uzasadniać odrębne byty powiązane z prawem autorskim. Przedmiot umowy powinien być nacechowany indywidualizmem, tak by oczywistym pozostawało w jakiej strefie

poruszają się strony. Pozostawienie go wyników postępowań dowodowych, które z racji zasady kontradiktoryjności wiążą rezultat procesu od staranności działania poszczególnych uczestników postępowania sądowego, przeniosłoby spór na płaszczyznę prawa prywatnego z pominięciem fundamentalnych cech prawa publicznego. Spór w sprawie nie toczy się między stronami umów, lecz między zamawiającym wykonanie prac a organem rentowym, w aspekcie podlegania ubezpieczeniu społecznemu. Jest to tylko jeden parametr umowy. Poza zakresem zainteresowania organu rentowego (a także sądów) pozostaje kwestia jakości wykonania umowy, terminowości wykonania prac. Bowiem tego rodzaju faktory są typowe dla sporów między stronami umów, w obrębie prawa prywatnego, gdzie treść oświadczenia może nabrać pierwszorzędного znaczenia (...)

W ocenie Sądu wnioskodawca zawarł umowy nazwane umowami o dzieło z zainteresowanym jedynie w celu ominięcia obowiązku składkowego bowiem w rzeczywistości były one, zgodnie z twierdzeniami organu rentowego, umowami o świadczenie usług.

Wobec powyższego wykonywanie pracy przez zainteresowanego na podstawie zakwestionowanych przez organ rentowy umów rodziło dla zainteresowanego tytuł do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych na podstawie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 roku.

Decyzja ZUS jest zatem prawidłowa, ustalenia faktyczne wskazują, iż zainteresowany faktycznie wykonywał czynności zgodne z treścią zawartych umów. W uznaniu Sądu nie ulega zatem wątpliwości, że kwestionowane umowy noszą cechy umowy o świadczenie usług, do których stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu (art. 750 k.c.) a nie umowy o dzieło. I z tego względu podlegają obowiązkowi składkowemu.

Zauważyć należy, że decyzja o objęciu określonym tytułem ubezpieczenia społecznego, jak również decyzja ustalająca podstawę wymiaru składki na ubezpieczenia społeczne ma charakter decyzji deklaratoryjnej, albowiem stwierdza jedynie zaistnienie stanu prawnego zgodnego z przepisami prawa ubezpieczeń społecznych. Na kształt decyzji dotyczącej ubezpieczenia wpływa tym samym jedynie fakt istnienia bądź nieistnienia tytułu do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, a w drugim przypadku – istnienie takiej sytuacji faktycznej, która odpowiada konkretnemu przepisowi regulującemu podstawę wymiaru składki.

Sąd nie znalazł zatem powodów do zakwestionowania ustaleń oraz wyliczeń organu rentowego, w sytuacji, w której sam odwołujący zakwestionował jedynie zasadę podlegania ubezpieczeniom a nie prawidłowość naliczonych składek.

Żaś jeśli chodzi o należne składki na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych to należy wskazać, że płatnik składek nie naliczył składek na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, na Fundusz Pracy z tytułu wypłaconych należności wykonawcom z tytułu świadczenia usług.

Zgodnie z art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 2006 r. Nr 158 poz. 1121 z późn. zm.) składkę na Fundusz ustala się od wypłat stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe bez stosowania ograniczenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Art. 29 ust. 2 stanowi, że wysokość składki na Fundusz określa ustawa budżetowa.

Obowiązkową składkę na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na 2012 r. określa ustawa budżetowa na rok 2012 z dnia 2 marca 2012 r. (Dz.U. z 2012 r. poz. 273), która stanowi w art. 30 zgodnie z art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. Nr 158, poz. 1121, z późn. zm.) - ustala się obowiązkową składkę na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w wysokości 0,10% podstawy wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, bez stosowania ograniczenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 20.

Obowiązkową składkę na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na 2013 r. określa ustawa budżetowa na rok 2013 z dnia 25 stycznia 2013 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 169), która stanowi w art. 30 zgodnie z art. 29 ust. 2

ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. Nr 158, poz. 1121, z późn. zm.) - ustala się obowiązkową składkę na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w wysokości 0,10% podstawy wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, bez stosowania ograniczenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 20.

Obowiązkową składkę na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na 2014 r. określa ustawa budżetowa na rok 2014 z dnia 24 stycznia 2014 r. (Dz.U. z 2014 r. poz. 162), która stanowi w art. 30 zgodnie z art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. Nr 158, poz. 1121, z późn. zm.) - ustala się obowiązkową składkę na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w wysokości 0,10% podstawy wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, bez stosowania ograniczenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 20.

Zgodnie z art. 104 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (tekst jedn. Dz. U. z 2008 r. Nr 69 poz. 415 z późn. zm.) obowiązkowe składki na Fundusz Pracy, ustalone od kwot stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe bez stosowania ograniczenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585, z późn. zm.), wynoszących w przeliczeniu na okres miesiąca, co najmniej minimalne wynagrodzenie za pracę, w przypadku osób, o których mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. Nr 200, poz. 1679, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 157, poz. 1314), co najmniej wynagrodzenie, o którym mowa w tym przepisie, a w przypadku osób wykonujących pracę w okresie odbywania kary pozbawienia wolności lub tymczasowego aresztowania co najmniej 50 % minimalnego wynagrodzenia za pracę, opłacają:

1) pracodawcy oraz inne jednostki organizacyjne za osoby:

a) pozostające w stosunku pracy lub stosunku służbowym,

c) wykonujące pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z przepisami ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, oraz za osoby z nimi współpracujące, z wyłączeniem osób świadczących pracę na podstawie umowy uaktywniającej, o której mowa w ustawie z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. Nr 45, poz. 235).

Obowiązek zapłaty składek na Fundusz Pracy oraz na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych nie został przez płatnika składek podważony w żaden sposób. Nie wykazał on, że wywiązał się z obowiązku uiszczenia składek ani też nie wykazał by należne były składki w innej wysokości niż wskazał to organ rentowy. A zatem brak jest podstaw do zakwestionowania ustaleń oraz wyliczeń organu rentowego, w sytuacji, w której sam odwołujący nie podaje konkretnych zastrzeżeń.

Z tych względów, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., Sąd oddalił odwołania w pkt 1 sentencji.

O kosztach postępowania Sąd Okręgowy orzekł w pkt 2 wyroku, na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. (Dz.U. z 2018 r. poz. 1360) w zw. z § 9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018 r. poz. 265), zasądzając na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. kwotę 540,- zł (180,- zł x3) złotych, w związku z trzema odwołaniami tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy.

2 XII 2019 roku.